

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **CEC Praha a.s.**
sídlem Pobřežní 18/16, Praha

proti
žalovanému: **Celní úřad pro Jihomoravský kraj**
sídlem Koliště 17, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.3.2020, č.j. 78401-16/2020-530000-61, sp. zn. S-7966/2020-530000,

takto:

- I. Rozhodnutí ředitele Celního úřadu pro Jihomoravský kraj ze dne 20.3.2020, č.j. 78401-16/2020-530000-61, sp. zn. S-7966/2020-530000, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí o námitkách ze dne 20.3.2020, č.j. 78401-16/2020-530000-61, sp. zn. S-7966/2020-530000, podle § 121 odst. 3 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „zákon o hazardních hrách“), kterým ředitel žalovaného zamítl námitky právního předchůdce žalobce (SLOT Group, a.s.) proti zadržení věci (3 kusů herních zařízení, hotovost ve výši 23 957 Kč a klíče k herním zařízením) pro důvodné podezření, že v souvislosti s jejich užíváním docházelo k porušování zákona o hazardních hrách ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách.

II. Shrnutí procesního postojů žalobce

2. Žalovaný podle žalobce chybně zamítl námitky dle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách, přestože žalobce (jeho právní předchůdce) opakovaně sdělil a doložil, že žalobce byl v době kontroly oprávněn k provozování technických herních zařízení. Z rozhodnutí Ministerstva financí ČR č.j. MF-38884/2015/34-4 ze dne 25.9.2015, které bylo vydáno v souvislosti s prodejem závodu společnosti MASOX a.s. a nabytím tohoto závodu společností SLOT Group, a.s. s účinností k 1.10.2015, plyne, že namísto dosavadního provozovatele loterie a jiné podobné hry (MASOX a.s.) se stal provozovatelem SLOT Group, a.s. V rozhodnutí Ministerstva financí ČR č.j. MF-38884/2015/34-4 ze dne 25.9.2015, bylo výslovně uvedeno, že „...ostatní podmínky povolení Sázkové hry obsažené v Rozhodnutích MF o povolení zůstávají nadále v platnosti...“. Podle přechodných ustanovení zákona o hazardních hrách (§ 136 odst. 3) se loterie a jiné podobné hry dle § 2 písm. l) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích, považují za hazardní hru dle § 3 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách a podle § 136 odst. 10 zákona o hazardních hrách se provozovatel podle § 136 odst. 1 až 8 považuje za provozovatele podle zákona o hazardních hrách. Rozhodnutí Ministerstva financí se vztahovalo ke všem hazardním hrám, a je tak zřejmé, že SLOT Group, a.s. (právní předchůdce žalobce) byla řádným provozovatelem dle zákona o hazardních hrách.
3. Žalovaný důvodné podezření o porušování zákona pojal pouze z důvodu nesrovnalosti ve výčtu jednotlivých rozhodnutí Ministerstva financí. Nesrovnalost měla spočívat toliko v rozdílném výčtu jednotlivých rozhodnutí Ministerstva financí o povolení ve znění, které mělo Ministerstvo financí evidováno ve správním spisu, oproti znění, které předložil žalobce. Žalobce předložil úředně ověřenou kopii originálu a nabídl žalovanému k nahlédnutí originál tohoto rozhodnutí. Eviduje-li Ministerstvo financí odlišné znění rozhodnutí č.j. MF-38884/2015/34-4 ze dne 25.9.2015, ve kterém je uveden odlišný výčet rozhodnutí o povolení, nelze tuto skutečnost přičítat k tíži žalobce. Žalovaný v napadeném rozhodnutí chybně uvedl, že „...s předloženými rozhodnutími nekoresponduje ani

Ministerstvem financí evidovaná žádost (ve svém rozsahu) kontrolované osoby týkající se daného povolení...“, neboť v textu žádosti ze dne 20.8.2015 jsou uvedena dotčená rozhodnutí č.j. MF-84415/A/2013/34 („IVT SYNOT“), č.j. MF-96553/A/2013/34 („APOLLO GAMES VLT“), č.j. MF-105176/A/2013/34 („MULTI LOTTO“) a č.j. MF-107736/A/2013/34 („KAJOT VLT“). Žalobce tak zpochybňuje existenci důvodného podezření na straně žalovaného. Pokud by Ministerstvo financí upravovalo předmět řízení o žádosti ze dne 20.8.2015, pak by podle žalobce nepochybně rozhodlo usnesením, jako tomu bylo v případě usnesení č.j. MF-38884/2015/34-3 ze dne 25.9.2015. Jestliže bylo žádosti ze dne 20.8.2015 vyhověno, muselo se rozhodnutí Ministerstva financí MF-38884/2015/34-4 ze dne 25.9.2015 vztahovat také na rozhodnutí č.j. MF-84415/A/2013/34 („IVT SYNOT“), č.j. MF-96553/A/2013/34 („APOLLO GAMES VLT“), č.j. MF-105176/A/2013/34 („MULTI LOTTO“) a č.j. MF-107736/A/2013/34 („KAJOT VLT“). To, že bylo po čtyřech letech ve spisech Ministerstva financí objeveno odlišné znění rozhodnutí, nemůže jít k tíži žalobce ve smyslu presumpce správnosti správního rozhodnutí dle § 73 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Podle žalobce tak nebyly naplněny předpoklady dle § 121 zákona o hazardních hrách.

4. Žalobce tedy z uvedených důvodů navrhuje napadené rozhodnutí zrušit. Na tomto procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

5. Žalovaný argumentuje tak, že smyslem opatření o zadržení věci není prokázat, zda skutečně došlo k porušení zákona o hazardních hrách či nikoli. Smyslem opatření je zabránit v užívání věci, je-li dána existence důvodného podezření o porušování zákona o hazardních hrách. Důvodné podezření z protiprávního jednání bylo podle žalovaného řádně odůvodněno v napadeném rozhodnutí; žalovaný vycházel z informací poskytnutých Ministerstvem financí. Právní předchůdce žalobce ke dni kontroly nedisponoval povolením k provozování zadržených technických zařízení.
6. Žalovaný navrhuje, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta, a na tomto procesním postoji také setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

7. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
8. Zdejší soud přezkoumával napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.); vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Zdejší soud rozhodoval bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a s ohledem na důvody uváděné žalobcem v návrhu na vydání předběžného opatření (kterému nebylo vyhověno) dospěl k závěru, že jsou dány závažné důvody pro přednostní projednání a rozhodnutí věci samé podle § 56 odst. 1 s.ř.s.; současně stav vyřizování věci podle pořadí, v jakém do soudního oddělení 62 a 67 zdejšího

soudu došly, přednostní projednání a rozhodnutí v této věci bez újmy účastníkům řízení v jiných věcech podle zdejšího soudu umožnil.

9. Klíčovou (jedinou) otázkou v nyní posuzované věci je, zda žalovaný měl důvodné podezření ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, které ho opravňovalo k zadržení videoloterijních terminálů (technických zařízení) a souvisejících věcí.
10. Podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách je osoba pověřená dozorujícím orgánem povinna zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Proti uloženému opatření o zadržení věci může dozorovaná osoba podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách podat do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením písemné námitky. Námitky nemají odkladný účinek. Ředitel celního úřadu rozhodne o námitkách bez zbytečných průtahů. Jeho rozhodnutí je konečné. Písemné rozhodnutí o námitkách se doručí dozorované osobě.
11. Podle § 85 písm. e) zákona o hazardních hrách podléhají technické hry povolení. Z úředního záznamu o zadržení věci č.j. 78401-5/2020-530000-61 ze dne 11.2.2020 plyne, že téhož dne od 13:15 hod. byla žalovaným prováděna kontrola plnění povinností při provozování hazardních her podle zákona o hazardních hrách v provozovně právního předchůdce žalobce (SLOT Group, a.s.) na ulici Stará Osada 4257/13 v Brně, v rámci které byly právnímu předchůdci žalobce zadrženy tři kusy technických herních zařízení, dva klíče k používání technických zařízení a hotovost ve výši 23 957 Kč. Žalovaný údajně získal důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním zadržených věcí dochází k porušování zákona o hazardních hrách – provozování hazardní hry bez povolení dle zákona o hazardních hrách. Podle úředního záznamu o zadržení věci č.j. 78401-5/2020-530000-61 ze dne 11.2.2020 byla zadržena technická zařízení KAJOT (výrobní čísla 9110409006711, 9110409006668, 91100806001495).
12. Důvodné podezření ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách se podle zdejšího soudu musí zakládat na zřetelné, konkrétní a dostatečné vstupní indicii o tom, že v souvislosti s užíváním věci dochází k porušování tohoto zákona, a o tom, o jaké porušení může jít. Toliko na takové indicii ve formě předběžných poznatků může být vystavěna věrohodná a věcně relativně ohraničená hypotéza ohledně podezření z konkrétního porušení konkrétní povinnosti stanovené zákonem o hazardních hrách. Nemůže jít o podezření pouze fabulované ani o podezření zakládající se na marginální nesrovnalosti, jež se dá lehce a rychle vysvětlit bez součinnosti kontrolované osoby anebo jež není vůbec přičitatelná kontrolované osobě.
13. V nyní posuzované věci mělo důvodné podezření pramenit z nesrovnalostí ve výčtu jednotlivých rozhodnutí Ministerstva financí, konkrétně z existence rozdílných znění rozhodnutí Ministerstva financí č.j. MF-38884/2015/34-4 ze dne 25.9.2015 a č.j. MF-38884/2015/34-5 ze dne 25.9.2015, jak je patrné z úředního záznamu o zadržení věci a z napadeného rozhodnutí. Těmito rozhodnutími, která při kontrole měl předložit právní předchůdce žalobce, bylo mimo jiné změněno rozhodnutí Ministerstva financí č.j. MF-107736/A/2013/34 ze dne 4.11.2013, jehož znění žalovaný nezpochybňoval. Podle zjištění žalovaného toto „původní“ rozhodnutí Ministerstva financí, které předložil právní předchůdce žalobce, bylo obsahově shodné se stejnopisem tohoto rozhodnutí, které

evidovalo Ministerstvo financí. Naopak u „změnových“ rozhodnutí, tedy u rozhodnutí Ministerstva financí MF-38884/2015/34-4 ze dne 25.9.2015 a č.j. MF-38884/2015/34-5 ze dne 25.9.2015, právní předchůdce žalobce podle zjištění žalovaného předložil listiny, které se svým obsahem lišily od listin evidovaných Ministerstvem financí, přestože byly označeny shodným číslem jednacím. Žalovaný tedy své „důvodné podezření“ ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách vskutku založil na rozdílném znění při kontrole předložených listin a listin evidovaných Ministerstvem financí.

14. Zdejší soud vycházel z podkladů, které měl žalovaný k dispozici při provádění kontroly dne 11.2.2020. Stěží lze připustit, aby byly zpětně – až po zadržení věci – získávány důkazy pro ospravedlnění zadržení věci dle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách.
15. Podle napadeného rozhodnutí právní předchůdce žalobce při kontrole předložil rozhodnutí Ministerstva financí č.j. MF-38884/2015/34-4 ze dne 25.9.2015, které se svým obsahem neshodovalo s listinou označenou shodným číslem jednacím ve správním spisu Ministerstva financí. Žalobce předložil rozhodnutí Ministerstva financí č.j. MF-38884/2015/34-4 ze dne 25.9.2015, podle kterého byla rozhodnutí téhož ministerstva týkající se mimo jiné technických zařízení KAJOT VLT (č.j. 34/48712/2009 ze dne 30.6.2009 a č.j. MF-107736/A/2013-34 ze dne 4.11.2013) změněna tak, že nově se namísto MASOX a.s. stal provozovatelem právní předchůdce žalobce (SLOT Group, a.s.).
16. Rozhodnutím Ministerstva financí č.j. MF-107736/A/2013/34 ze dne 4.11.2013 bylo MASOX a.s. uděleno povolení k provozování centrálního loterijního systému „KAJOT VLT“ mimo jiné v provozovně Stará Osada 4257/13 v Brně; výrobní čísla terminálů pro tuto provozovnu byla mimo jiné 9110409006711, 9110409006668, 91100806001495.
17. Žalovaný nezpochybňuje znění „původního“ rozhodnutí a ani zdejší soud nemá důvod zpochybňovat, že tímto rozhodnutím ze dne 4.11.2013 bylo MASOX a.s. povoleno provozovat technická zařízení, která byla dne 11.2.2020 zadržena. Správním spisem žalovaného dále prochází „změnové“ rozhodnutí Ministerstva financí č.j. MF-38884/2015/34-4 ze dne 25.9.2015, které na výše uvedená technická zařízení nedopadá. Zatímco právní předchůdce žalobce předložil „změnové“ rozhodnutí, které ve výrokové části I. obsahovalo 12 centrálních loterijních systémů, znění žurnalizované ve správním spisu žalovaného ve výrokové části I. obsahuje pouze 8 loterijních systémů bez IVT SYNOT, který byl povolen rozhodnutím č.j. MF-84415/A/2013/34 ze dne 6.9.2013, MULTI LOTTO, který byl povolen rozhodnutím j. MF-105176/A/2013/34 ze dne 22.10.2013, APOLLO GAMES VLT, který byl povolen rozhodnutím č.j. MF-96553/A/2013/34 ze dne 1.10.2013 a KAJOT VLT, který byl povolen rozhodnutím financí č.j. MF-107736/A/2013/34 ze dne 4.11.2013.
18. Ve správním spisu je žurnalizováno také druhé „změnové“ rozhodnutí Ministerstva financí č.j. MF-38884/2015/34-5 ze dne 25.9.2015, které ve výrokové části I. také obsahuje pouze 8 loterijních systémů. Obě „změnová“ rozhodnutí evidovaná Ministerstvem financí ve vztahu ke KAJOT VLT odkazují pouze na rozhodnutí téhož ministerstva č.j. 34/48712/2009 ze dne 30.6.2009, zatímco provozování zadržených loterijních terminálů bylo povoleno rozhodnutím č.j. MF-107736/A/2013/34 ze dne 4.11.2013. Je tak zřejmé, že žalovaný disponoval odlišnou verzí „změnových“ rozhodnutí č.j. MF-38884/2015/34-4 ze

dne 25.9.2015 a č.j. MF-388884/2015/34-5 ze dne 25.9.2015, než které předložil právní předchůdce žalobce při kontrole dne 11.2.2020.

19. Z ničeho dále zdejšímu soudu neplyne, že by právní předchůdce žalobce skrytě či bez vědomí žalovaného provozoval zadržená zařízení. To je ostatně patrné také z toho, že právní předchůdce žalobce oznámil zahájení provozu videoloterijních zařízení, poskytoval informace o finančních tocích do systému AISG (informační systém pro dohled nad hazardními hrami), a žalovaný si tak tyto údaje mohl vyžádat; takové vyžádání (byť „zpětné“) je ostatně patrné z jeho žádosti č.j. 95788/2020-530000-61 ze dne 19.2.2020, na kterou navazuje odpověď Generálního ředitelství cel ze dne 27.3.2020, č.j. 11038/2020-900000-606. Je to zřejmé také ze žádosti o povolení provozování herních zařízení KAJOT podané dne 1.11.2013, MASOX a.s. Ministerstvu financí, v níž jsou uvedena výrobní čísla zadržených videoloterijních terminálů.
20. Jestliže právní předchůdce žalobce předložil kopie rozhodnutí Ministerstva financí č.j. MF-38884/2015/34-4 ze dne 25.9.2015 a č.j. MF-38884/2015/34-5 z téhož dne při kontrole dne 11.2.2020, plyne-li z nich, že byl oprávněn provozovat zadržená technická zařízení, a zároveň plnil další informační povinnosti spojené s provozováním technických zařízení (splnění oznamovací povinnosti či sdílení dat s AISG), pak podle přesvědčení zdejšího soudu samotná existence rozdílných znění dotčených správních rozhodnutí ve správním spisu žalovaného (či Ministerstva financí) nemohla bez dalších indicií poskytovat dostatečný skutkový základ pro důvodné podezření ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Žalovaný v úředním záznamu o kontrole ani v napadeném rozhodnutí nezpochybňoval pravost předložených „změnových“ rozhodnutí Ministerstva financí a svůj závěr o důvodném podezření opřel pouze o existenci rozdílných znění rozhodnutí č.j. MF-38884/2015/34-4 a č.j. MF-38884/2015/34-5. Ve vyjádření k žalobě pak žalovaný akcentuje skutečnost, že důvodné pochybnosti o tom, že by právní předchůdce žalobce disponoval povolením, které by jej opravňovalo k provozování technických zařízení, pramenily z toho, že povolení předložené v průběhu kontroly obsluhou v kontrolované provozovně bylo „pouhou kopií“; že by však měla kontrolovaná osoba povinnost předkládat „originál“, to nedovozuje žalovaný ani v napadeném rozhodnutí, ani takto neargumentuje ve vyjádření k žalobě. Zdejší soud tak dává za pravdu žalobci, že mu (jeho právnímu předchůdci) nebylo možné klást k tíži toliko (výlučně) existenci různých znění správních rozhodnutí, eventuálně předložení „pouhé kopie“, jestliže právní předchůdce žalobce předložil odlišné znění dotčených rozhodnutí a provozování loterijních terminálů nijak neskrýval. Bylo na žalovaném, aby před samotným zadržením věcí (eventuálně před uskutečněním samotné kontroly, byla-li by sama tato kontrola vyvolána pochybnostmi, od nichž se poté odvíjelo zadržení věcí) zjistil důvody existence rozdílných znění „změnových“ rozhodnutí, což mohl učinit i bez součinnosti žalobce (jeho předchůdce), přinejmenším přímo od Ministerstva financí. Bez toho nebyl za shora shrnutých skutkových okolností dán základ reálného přesvědčení, že zde existuje pochybnost o tom, zda provozovatel zadržených věcí (především technických zařízení) disponuje povolením k provozování či nikoli. Zadržení věcí, sloužících k výkonu podnikatelské činnosti, je třeba vnímat jako podstatný zásah do ekonomického života kontrolované osoby, k němuž

lze přistoupit za vskutku závažných okolností, jež vzbuzují oprávněné a objektivní pochybnosti o oprávněnosti provozu takových věcí; to v posuzované věci splněno nebylo.

21. Shora uvedené vede zdejší soud ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť toto rozhodnutí není vystavěno na důvodech opravňujících k zadržení věcí dle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Zdejší soud proto napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost dle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc dle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm je žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

V. Náklady řízení

22. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný ve věci úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení. Podle obsahu soudního spisu náklady spočívají v zaplaceném soudní poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč; soudní poplatek za návrh na vydání předběžného opatření byl zkonzumován rozhodnutím o tomto (neúspěšném) návrhu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 10. července 2020

David Raus v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

předseda senátu